

ישיבת 29.1.74

בפני אל"מ (מיל) כרמי ישראל

הופיע ק/231487 אל"מ פלד אהרן ולאחר שהוסבר לו כי אם יש לו סיבות אישיות לכך הוא רשאי לסרב להעיד בפני אל"מ כרמי ואמר שמסכים.

אני מח"ט 11 החל מכתורש וחצי לפני המלחמה. לפני כן הייתי מח"ט 188, שהיא חטיבת סנקים סדיר, במשך שנה, ולפני כן הייתי מח"ט 11 ד 9 חדשים.

ביום ששי 5.10.73 בשעות אחה"צ קיבלתי הודעה מק' אג"מ של החטיבה כי יש מצב כוננות ויש להחזיר את כל הסדירים לחטיבה. כשהודעתי זאת מיד הודעתי שיחקשר לכל אנשי המפתח בחטיבה (מג"דים, מפ"יים מפקדות וכו') הקרואים צג"רים - שיהיו בכוננות בביתם ליד טלפונים, או שיודיעו היכן הם. עד 051700 היו כל הסדירים במפקדת החטיבה.

ב-060830 החטיבה קיבלה התראה לעשות הכנסות לגיוס תירום, והודיעו לי על כך הביתה - וזאת היחה בעצם ההודעה הגאשונה בדבר גיוס תירום שקיבלתי. הוריתי לוודא קיום קשר עם כל הצג"ר ונסעתי למפח"ט בחצור. ב-060915 כבר הייתי שם. לשאלתי, עוד ביום ששי, אמר לי ק' האג"מ שלי שאין לו ידיעות מוסמכות אבל הוא יודע שגדוד סדיר אחד או שניים מחט' 7 הועלו לרמה"ג - ובשעה יותר מאוחרת של יום ששי אמר לי ששמע כי גדוד מבסל"ש (חט' 460) הורד לסיני. אמרתי לו שידווח לי כשאיחידות סדירות נוספות מבסל"ש וחט' 7 יקבלו הוראת חזרה.

בבואי למפח"ט נמסר לי כי היא בתהליך וידוא הקשר עם הצג"ר ונסעתי למפקד הגיס ושם נאמר לי שהרוסים עוזבים את סוריה ומצרים בצורה בהולה וכי ייתכן שהמצרים יתקפו בשש בערב. זה היה בסיבות 061000. הוא גם אמר לי שמתחילים לגייס חלק מהשריון. ב-060830 הוריתי להוציא את הצירודים בימ"ח ולהכינם לזינווד. ההתדאא, למיטב ידיעתי, באה מהגיס ולא מענף כוננות במסכ"ל.

לאחר שתזרתי מהגיס בדקתי את מערכת הגיוס וב-0611'30 קיבלתי פקודה גיוס מהגיס. התקשרתי למפקד בגיס ורידאתי כי אמנם ניתנה פק' גיוס. פק' הגיוס הגיעה בטלפון.

הסידורים אצלנו היו די מוכנים.

יש בידי דו"ח שהכנתי לסיכום מלחמת יום הכיפורים ראני מגיש אותו
*** (נתקבל וסומן כמוצג ט"ו).

*** כן הגשתי תשובות לשאלון מטכ"לי (נתקבל וסומן ט"ז).

עבדנו תמיד לפי הנוהל ואפילו הקדמנו אותו מבחינת הזמן - וזה למרות
שלא את כל האמצעים קיבלנו לפי הנוהל. הפירוט על נקודות אלה מופיע במוצגים
ט"ו ו-ט"ז.

עם החיילים הסדירים הצלחתי לקרב חלק מהזיודים לסנקים, וכך הספקתי
לקרב חלק מהזחלמ"ים למחסניהם. תחמושת לא העברנו. מחסני התחמושת שלנו היו
בימ"ח.

28 מהסנקים שלנו היו במתקן 500 והיו מיועדים לעבור לחטיבה 5, ובאותה עת
שימשו לאימונים במתקן 500. 16 מהם היו במצב כשירות מניח את הדעת אך ללא
מכשירי קשר, 6 היו במצב שדרש החלפת מנוע והיתרה תוקנה יותר מאוחר. ה-6
שצריכים היו החלפת מנוע לא הגיעו אלינו כלל.

הדיווח השוטף על מצב הכשירות של 28 הסנקים שבמתקן 500 נעשה ע"י
מתקן 500 כל עת היותם שם. ואנחנו דיווחנו מבחינת כוננות דק על הסנקים שהיו
בפועל ברשותנו. לא היה לי כיסוי לאותם 28 סנקים שהיו במתקן 500 וידעתי
שם חסרים לי, וההוראה, בעת שנלקחו למתקן 500, היתה שבעה הצורך נקבלם בחזרה
משם. כל הצוותים של גדוד הסנקים היו ברשות החטיבה ומושלמים מבחינת כמות
הסנקים.

פירוט ההתייבבות מופיע בדו"ח הנ"ל - לסיכום אומר דק כי 95% מכל
החטיבה היה מגוייס ומצוייד כבר ב-070300.

אדגיש כאן, מתוך הנתונים שבדו"ח הנ"ל דק מספר חסרים קריטיים והם -
פרט לסנקים החסרים שכבר פרטתי לעיל, היה שנק נוסף במש"א, היה חוסר של 40
מכשירי קשר שהושאלו לבי"ם לשריון, היה חוסר של 97 כלי נשק אישיים ו-154 כלי
נשק מחלקתיים (מקלעים 0.3 ו-05) מתוך 473 שהיו צריכים להיות וכך היו חסרות
85 משקפות (מתוך 175) וחסרו 49 מצפנים (מתוך 135).

כדי שלצוותות הטנקים יהיו משקפות ומצפנים, הורדחים מבעלי תפקידים אחרים, כגון סיירים, קצינים וכו'.

כשקיבלתי את החטיבה, כחודש וחצי לפני המלחמה, שאלתי מיד מה עם כל הציוד החסר ונפגשתי עם סגן מפקד הגיס והובטח לי שאקבל השלמה של הציוד החסר מכל מיני בסיסים - דרשתי שתתקיימנה פגישות תיאום בין החטיבה לאותן יחידות שזריכות להשלים את הציודים האלה - אך עד היום לא התקיימו פגישות תיאום אלה.

לסיכום בדבר ההשלמות הוצא כיסוי במכתב של ק' אפסנאות גי"ש כשכונתיים לפני המלחמה, אך כאמור לעיל, לא קויימה דרישתנו לקיום פגישות תיאום עם היחידות המפקות. את ההתכתביות בנושא ההשלמות האלה ופגישות-התיאום אמציא לך.

ב-070300 היתה החטיבה מוכנה לתזוזה אב"ט תלק מהדרגים לא היו מועמטים מהעדר משאיות. רכב אורגני של החטיבה היה לי פחות מהתקן (זה מפורט בעמוד 3 של מוצג ט"ז) כתוצאה מכך השארנו חלק מהתחמושת לטנקים + תחמושת קלה + רוב ציוד המחנה.

כל מה שהשארנו במחסנים נשאף מסודר ועם צוות מחאים וחלק מהציוד הזה משכנו יותר מאוחר ברכב שלנו לפי דרישתנו מהשדה, אבל בכ"ז נשאר עוד ציוד במחסנים, כגון מטבחי שדה.

כ-70% מחלקי החילוץ נשארו במחסנים. כחונשיים לפני המלחמה צומצמו תקני כ"א ועיבדנו שיבוץ חדש ואת יתרת הציוד לפי התקן המצומצם העברנו לפי הוראות הגיס, אולם את כח האדם לא קיבלנו הוראה לפלוט. האנשים שמעל לתקן המצומצם הוצאו מרשת הקריאה - ואולם עם הקריאה הפומבית הם התייצבו והשתלבו למעשה במסגרת הגדוד שבו היו משובצים קודם לכן. עודף כ"א זה התבטא בעיקר בגדוד 226 ~~אנשי~~ והסתכם בערך ב-300 חיילים. אותו זמן היינו גם בשלבי תחילת הקמת גדוד טנקים חדש וגם האנשים של הגדוד הזה התייצבו ולא היו להם כלל כלים. כל האנשים העודפים שלא היה עבורם רכב או נשק שאתי ביזמתי בחצור והם הועברו לקשנ"ר.

החל מ-070300 התחלתי ללחוץ להתחיל בתזוזה ואכן קיבלתי הוראות סותרות הן בקשר לשעת התזוזה והן בקשר לצורתה (עם מובילים או בלי מובילים), עד שלבסוף קיבלתי הוראה ב-070730 לנוע לבלוזה על שרואות, וכך נענו והגענו לשם ביום 7.10.73 בערב. אני הגעתי לשם ראשון ואחרי פלוגת ג'יפים - גדוד חרמ"ש 128 הגיע שלם בערב וגם הרכב הרוץ הגיע ללא תקלות.

גדוד 54 - נשאר לפי הוראתי בנח"ל-ים בגלל הלחץ על הציר והפקקים שהיו בו - כי לא הצייתי להכניס את הגדוד לתוך הפקק הזה.

ש"ת: ההוראה היחה לנוע לפי פקודת היסעים - אל פקודת היסעים כזאת לא הגיעה אלי כלל. הכבישים היו עמוסים והיה חוסר שליטה מוחלט על התנועה בציר. לא היו נפק"ים ולא חוליות שליטה. למעשה לא היתה גם נקודת תידלוק באל-עריש, למרות שהובטח לנו שתהיה - ופחדנו את בעית הדלק באופן פנימי בחטיבה ע"י תידלוק ממיכליות אורגניות של החטיבה. כשהגענו לאל-עריש אמנם עמדו שם מיכליות אך הן היו ריקות.

ש"ת: לפני שהעברנו את 28 הטנקים למתקן 500 היה לנו חסר של בערך 20% - בזקורי עזר למפקד ולשפנפים - אבל את 28 הטנקים העברנו למתקן 500 על כל ציודם וזיודם - לרבות ציוד א"א. כשקבלנו את הטנקים ממתקן 500 הם היו ללא ציוד א"א וגם היה חוסר בזיודים אחרים עליהם.

בספטמבר בכל החטיבה היו לנו 12 קרנפים במקום 50 ו-29 זקורי מפקד במקום כ-80 שהיו צריכים להיות לנו. יחד עם זאת יש לציין כי על חלק מהטנקים לא היו מחננים להתקנת קרנפים.

ש"ת: השלמות של מקלעים התחלנו לקבל כשבוע לאחר התחלת המלחמה, תוך כדי הבלימה.

ש"ת: מפקד כח ששון - תא"ל ששון לא ביקר בגזרת החטיבה שלי משך כל תקופת הלחימה מיום שקיבל את הפיקוד ועד 23.10.73.

ש"ת: פקודות הדרג שמעלי התבססו למיטב ידיעתי על יחידות מודיעין מהאזנה ועל דיווחים שלי ולא על תצפית אישית.

ש"ת: הבדיקות השגרתיות שנערכות בהתאם להודאות ק"י שימוש ראשי אינן עונות על הדרישות מן הטנקים בשדה, דהיינו, לדוגמא, בניסויי דרך במסגרת הבדיקות השגרתיות עושים נסיעה לאורך 7 ק"מ בלבד, וזה לא נותן תמונה אמיתית על מצב הטנקים.

ש"ת: הציודים שהושארו במחנה כמפורט בעמוד 3 של עדותי דלעיל הושארו כאמור מחוסר רכב. לציוד המחנה לא היינו זקוקים ללחימה בשלב הראשון ושאר הציודים נשארו כאמור מחוסר רכב ונמשכו במשך הזמן.

הלקחים שלי על הלחימה מופיעים במוצגים ט"ו וט"ז.

העדות הוקראה לעד וחתם עליה היום 29.1.74

(-) אל"ם פלד אהרן

(-) אל"ם (מיל) כרמי ישראל